

Liturgie

Liturgie voor de eredienst op zondag 20 september 2026 om 18:30 in de Oude Kerk.

Voorganger: *ds. J.W. Sparreboom*

Zingen: Psalm 132 (Oude Berijming)

3 Tot ik een rustplaats voor den HEER
Gevonden hebb' te Zijner eer,
Waar Jacobs Machtige verkeer',
En Hij, naar mijn gemaakt bestek,
Zijn vaste woningen betrekk'.'

Stil gebed

Votum en Groet

Zingen: Psalm 75 (Oude Berijming)

1 U alleen, U loven wij
Ja wij loven U, o HEER,
Want Uw Naam, zo rijk van eer,
Is tot onze vreugd nabij.
Dies vertelt men in ons land,
Al de wondren Uwer hand.

6 'k Zal dit melden, 'k zal altijd
Zingen Jacobs God ter eer,
Slaan der bozen hoornen neer,
Vellen wat Zijn Naam bestrijdt
Maar der vromen hoorn en macht
Zal verhoogd zijn door Gods kracht.

Geloofsbelijdenis

Zingen: Psalm 135 (Oude Berijming)

3 God is groot ik weet dat Hij
Hoger is dan alle goon.
Onze God voert heerschappij,
Hij beheerst van Zijnen troon
Hemel, afgrond, zee en aard':
God is aller hulde waard.

12 Sion, loof met dankbre stem
God, uw HEER, die eeuwig leeft,
En het schoon Jeruzalem,
Door Zijn woning luister geeft.
Loof Hem voor uw heilrijk lot,
Loof al juichend uwen God!

Gebed om de opening van het Woord en de verlichting door de Heilige Geest

¹ Koning Nebukadnezar maakte een gouden beeld, waarvan de hoogte zestig el was, *en* zijn breedte zes el. Hij richtte het op in het dal Dura, in het gewest Babel.

² En koning Nebukadnezar stuurde *een boodschap* om de stadhouders, de machthebbers, de landvoogden, de raadsheren, de schatbewaarders, de rechters, de magistraten en al de autoriteiten van de gewesten te verzamelen, om naar de inwijding van het beeld te komen dat koning Nebukadnezar had opgericht.

³ Toen kwamen de stadhouders, de machthebbers, de landvoogden, de raadsheren, de schatbewaarders, de rechters, de magistraten en al de autoriteiten van de gewesten bijeen voor de inwijding van het beeld dat koning Nebukadnezar had laten oprichten. En zij stonden voor het beeld dat Nebukadnezar had opgericht.

⁴ En een heraut riep met kracht: Men zegt u aan, volken, natiën en talen:

⁵ Op het moment dat u het geluid hoort van de hoorn, fluit, citer, luit, lier, panfluit, en allerlei muziekinstrumenten, moet u neervallen en het gouden beeld aanbidden dat koning Nebukadnezar heeft opgericht.

⁶ Wie niet neervalt en aanbidt, zal op hetzelfde ogenblik midden in de brandende vuuroven worden geworpen.

⁷ Daarom, zodra al de volken het geluid hoorden van de hoorn, fluit, citer, luit, lier, en allerlei muziekinstrumenten, vielen op datzelfde tijdstip alle volken, natiën en talen neer, *en* aanbaden het gouden beeld dat koning Nebukadnezar had opgericht.

⁸ Daarom kwamen op datzelfde tijdstip Chaldeeuwse mannen naar voren, die de Joden openlijk beschuldigden.

⁹ Zij namen het woord en zeiden tegen koning Nebukadnezar: O koning, leef in eeuwigheid!

¹⁰ U, o koning, hebt zelf bevel gegeven dat iedereen die het geluid zou horen van de hoorn, fluit, citer, luit, lier, panfluit, en allerlei muziekinstrumenten, moest neervallen en het gouden beeld aanbidden,

¹¹ en dat wie niet zou neervallen en aanbidden, midden in de brandende vuuroven zou worden geworpen.

¹² *Nu* zijn er Joodse mannen die u over het bestuur van het gewest Babel hebt aangesteld, *namelijk* Sadrach, Mesach en Abed-Nego. Deze mannen hebben op uw bevel, o koning, geen acht geslagen. Uw goden vereren zij niet, en het gouden beeld dat u hebt opgericht, aanbidden zij niet.

¹³ Toen beval Nebukadnezar in woede en grimmigheid dat men Sadrach, Mesach en Abed-Nego moest halen. Vervolgens werden deze mannen bij de koning gebracht.

¹⁴ Nebukadnezar antwoordde en zei tegen hen: Is het waar, Sadrach, Mesach en Abed-Nego, dat u mijn goden niet vereert en het gouden beeld dat ik heb opgericht, niet aanbidt?

¹⁵ Nu dan, als u bereid bent op het moment dat u het geluid van de hoorn, fluit, citer, luit, lier, panfluit, en allerlei muziekinstrumenten hoort, neer te vallen en het beeld te aanbidden dat ik gemaakt heb, *dan is het goed*, maar als u het niet aanbidt, dan zult u op hetzelfde ogenblik midden in de brandende vuuroven worden geworpen. En wie is *dan* de god die u uit mijn handen kan verlossen?

¹⁶ Sadrach, Mesach en Abed-Nego antwoordden en zeiden tegen koning Nebukadnezar: Wij hoeven u hierop geen antwoord te geven.

¹⁷ Als het moet, kan onze God, Die wij vereren, ons verlossen uit de brandende vuuroven, en Hij zal ons, o koning, uit uw hand verlossen.

¹⁸ En zo niet, het zij u bekend, o koning, dat wij uw goden niet zullen vereren en het gouden beeld dat u hebt opgericht, niet zullen aanbidden.

¹⁹ Toen werd Nebukadnezar met grimmigheid vervuld, en zijn gelaatsuitdrukking tegenover Sadrach, Mesach en Abed-Nego veranderde. Hij nam het woord en zei dat men de oven zevenmaal heter moest stoken dan men gewoon was hem te stoken.

²⁰ *Enkele* mannen, de sterkste mannen uit zijn leger, beval hij dat zij Sadrach, Mesach en Abed-Nego moesten binden om hen in de brandende vuuroven te werpen.

²¹ Toen werden deze mannen gebonden in hun mantels, hun broeken, hun mutsen en hun *andere* kleren, en zij wierpen hen midden in de brandende vuuroven.

²² Omdat het woord van de koning zo dwingend was en de oven uitzonderlijk heet *gestookt* was, hebben de vlammen van het vuur deze mannen die Sadrach, Mesach en Abed-Nego naar boven brachten, gedood.

²³ Maar *toen* deze drie mannen – Sadrach, Mesach en Abed-Nego – gebonden midden in de brandende vuuroven gevallen waren,

²⁴ sloeg koning Nebukadnezar de schrik om het hart. Haastig stond hij op, nam het woord en zei tegen zijn raadslieden: Hebben wij niet drie mannen gebonden midden in het vuur geworpen? Zij antwoordden en zeiden tegen de koning: Jazeker, o koning!

²⁵ Hij antwoordde en zei: Zie, ik zie vier mannen midden in het vuur vrij rondlopen! Zij hebben geen letsel en de aanblik van de vierde lijkt op *die van* een zoon van de goden.

²⁶ Toen kwam Nebukadnezar in de nabijheid van de deur van de brandende vuuroven. Hij nam het woord en zei: Sadrach, Mesach en Abed-Nego, dienaren van de allerhoogste God, ga naar buiten en kom *hier*! Daarop gingen Sadrach, Mesach en Abed-Nego uit het midden van het vuur.

²⁷ Toen kwamen de stadhouders, de machthebbers, de landvoogden en de raadslieden van de koning bijeen. Zij zagen aan deze mannen dat het vuur geen vat had gekregen op hun lichaam: het haar van hun hoofd was niet geschroeid, en hun mantels waren niet verteerd, ja, er hing *zelfs* geen brandlucht aan hen.

²⁸ Nebukadnezar nam het woord en zei: Geloofd zij de God van Sadrach, Mesach en Abed-Nego, Die Zijn engel heeft gezonden en Zijn dienaren heeft verlost, die op Hem hebben vertrouwd, het bevel van de koning hebben weerstaan en hun lichaam hebben overgegeven, omdat zij geen enkele god wilden vereren of aanbidden dan *hún* God.

²⁹ Daarom wordt door mij een bevel uitgevaardigd dat elk volk, *elke* natie of taal die lasterlijke dingen zegt over de God van Sadrach, Mesach en Abed-Nego, in stukken zal worden gehouwen en dat zijn huis tot een mesthoop zal worden gemaakt, want er is geen andere god die zo redden kan.

³⁰ Toen maakte de koning Sadrach, Mesach en Abed-Nego voorspoedig in het gewest Babel.

Zingen: Weerklank 545 (Liederen voor kinderen)

1 De koning maakt een gouden beeld:
kniel allen hiervoor neer.

Als de muziek te horen is,
geef dan het beeld de eer.

Sadrach, Mesach en Abednego buigen zich niet
neer.

Sadrach, Mesach en Abednego eren God de Heer

2 Drie joodse mannen buigen niet,
nu slaat hun laatste uur.

De koning is ontzettend boos
en gooit hen in het vuur.

Sadrach, Mesach en Abednego buigen zich niet
neer.

Sadrach, Mesach en Abednego eren God de Heer.

3 De koning ziet de macht van God:

het vuur doet hen geen pijn

en daarom roept de koning uit:

'Loof God nu, groot en klein!'

Sadrach, Mesach en Abednego buigen zich niet neer

Sadrach, Mesach en Abednego eren God de Heer.

Prediking n.a.v. 'Als het moet, kan onze God, Die wij vereren, ons verlossen uit de brandende vuuroven, en Hij zal ons, o koning uit uw hand verlossen. En zo niet, het zij u bekend, o koning, dat wij uw goden niet zullen vereren en het gouden beeld dat u hebt opgericht, niet zullen aanbidden.' Daniël 3: 17 en 18

Zingen: Psalm 62 (Oude Berijming)

1 Mijn ziel is immers *stil* tot God

Van *Hem wacht ik een heilrijk* lot.

Hij *immers zal mijn rotssteen* wezen

Mijn *heil, mijn hulp in mijn gebrek*

Mijn *toevlucht en mijn hoog vertrek*.

Ik *zal geen grote wankling* vrezen.

5 In God is al *mijn heil*, mijn eer,

Mijn *sterke rots, mijn tegenweer*

God *is mijn toevlucht in het lijden*.

Vertrouw op Hem, o *volk*, in smart,

Stort voor *Hem uit uw ganse hart*:

God *is een toevlucht t' allen tijde*.

Dankgebed en Voorbeden

Inzameling van de gaven

Zingen: Psalm 84 (Oude Berijming)

6 Want God, *de HEER*, zo *goed*, zo *mild*,

Is *'t allen tijd een zon en schild*.

Hij *zal genaad' en ere* geven

Hij *zal hun 't goede niet in nood*

Onthouden, zelfs *niet in de dood*,

Die *in oprechtheid voor Hem* leven.

Welzalig, HEER, die *op U* bouwt,

En *zich geheel aan U* vertrouwt.

Zegen